

Aspazia Oțel Petrescu
INTERVIURI

| Cuprins |

BIOGRAFIE

- 7 Aspazia Oțel Petrescu – lacrima curată
a temnițelor românești

INTERVIURI

- 27 „Acestea sunt vremurile!
Suntem supuși la cernere!”
- 36 În dialog cu Părintele Justin Pârvu,
despre actele biometrice
- 42 Aspazia Oțel Petrescu la trecerea
la Domnul a Părintelui Crăciun Oprea
- 47 „Ceea ce datorăm noi bunului Dumnezeu
este bucurie, indiferent dacă trecem prin
încercări grele și dureroase”
- 67 „Suferința este o treaptă de iubire pe care poți
să te înalți mai mult decât prin alte nevoințe”
- 75 Despre taina mucenicilor din închisorile
comuniste: „Nicio frică să nu fie mai mare
decât frica de Dumnezeu!”
- 93 „Părintele Justin avea o dragoste nesfârșită
de oameni. Cred că a plecat dincolo ca
martir, nu ca mărturisitor”
- 107 „Toate încercările din viața noastră
sunt teme pe care trebuie să le rezolvăm
până la Judecată”

- 119 Despre Statul cibernetic, lumea virtuală
și ispitirile vremurilor de pe urmă
- 127 Despre căderea lui Lucifer
și demonismul sofismelor
- 136 „Eu cred că va veni cernerea,
că ne așteaptă marea cernere”
- 150 Catacomba lăuntrică a rugăciunii
- 157 Despre rugăciunea inimii și nevoința
duhovnicească
- 166 „Grija mea cea mai mare este
să nu pierd Ortodoxia”

EPILOG

- 175 Rămas bun, fericită Aspazia!
Ultimele ei cuvinte în mărturisirea maicilor
care i-au vegheat la căpătâi
- 179 „Iar de moarte nu mă tem”
Aspazia Oțel Petrescu – în vorbele duhovnicului
ei, părintele Constantin Catană
- 189 *Adio, pân' la revedere!*
Poezie de Ramona Fărăian

ASPAZIA OȚEL PETRESCU – LACRIMA CURATĂ A TEMNIȚELOR ROMÂNEȘTI

Zorii copilăriei | „Satul meu natal, din preajma Cernăuților
sub cerul liber | este un «cot» neaoș românesc, fericit în
al Bucovinei | anul nașterii mele, pentru că se afla «aca-
să» lângă patria mamă, după Unirea cea Mare, timp astral
pentru întreaga noastră țară, ce se numea cu binecuvântată
mândrie ROMÂNIA MARE”.

25 ianuarie 2018... zi scăldată de razele blânde ale soarelui iernatic care mângâie chipul luminos al doamnei Aspazia Oțel Petrescu, slobozită de bunul Dumnezeu din carcera vieții la 23 ianuarie a.c., odată cu prăznuirea Sf. Părinți de la al VI-lea Sinod Ecumenic. Cu 94 de ani în urmă, tot într-o zi de iarnă (9 decembrie 1923) când „natura era înveșmântată în albul zăpezii și în tăcerea profundă caracteristică zilelor de iarnă, când doar clopotele bisericii sunau clar în văzduhul încremenit”¹, în cătunul Cotul Ostriței din preajma Cernăuților, în căminul învățătorilor Ioan și Maria Oțel, saluta lumina zilei țipătul primului copil, Aspazia, din cei doi rămași în viață (fratele Anatolie va veni pe lume cu doi ani mai târziu, în vreme ce sora mai mică, Ariadna va pleca pe drumul cel veșnic în 1927, la doar 8 luni). Așezat în trecutul îndepărtat chiar pe malul Prutului, satul natal va fi pentru Aspazia leagănul unei copilării fericite, cu amintiri de neuitat: „Duminica, tata

¹ Aspazia Oțel Petrescu, *Adusu-mi-am aminte*, Roman, 2007, p. 5.

Toate citatele autobiografice sunt preluate din *Strigat-am către Tine, Doamne... și Adusu-mi-am aminte*.

*„Noi am învățat
în închisoare cum
suferința este
de fapt o treaptă
de iubire”*

*Cum putem ajunge și noi să iubim
suferința și să nu fugim de povara ei?*

Sunt atât de recunoscătoare bunului
Dumnezeu că la 91 de ani îmi permite să
îmi duc singură lâna, cum se spune. Că

oaia care își duce singură lâna, nu o mănâncă lupul. Încerc să
ascult de porunca Domnului: „Bucurați-vă!”. Mântuitorul
a numit absolut toate calamitățile care ni se pot întâm-
pla „fericiri” și ne-a zis: „Bucurați-vă și vă veseliți!”. Să
țineți cont de această recomandare a Mântuitorului nostru:
„Fericiti veți fi când vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul
rău împotriva voastră”. Și noi am învățat în închisoare cum
suferința este de fapt o treaptă de iubire. Suferința pe care
o primim este dovada că Dumnezeu ne iubește și că este cu
ochii pe noi. Suferința este durere, dar în momentul în care
ți-o însușești, te gândești că Dumnezeu în ipostaza Lui de
Mântuitor, poartă în spinare toate crucile noastre și duce
povara lumii întregi. Și ca să poată duce această povară a
suportat martirajul și atunci când mie îmi dă o linguriță
din această imensă suferință, eu să mă vaiet că nu o pot răb-
da? Dacă gândești așa, simți un fel de înnobilare, simți că
suferința pe care ți-o dă Dumnezeu este un act de onoare.
Dumnezeu îți face o onoare: să suferi, să aduci o mică jert-
fă și jertfa aceea să o aduci nu pentru altceva decât pentru
mântuirea ta și pentru ridicarea omenirii la ceea ce a fost
înainte de cădere. Pentru că orice om care se înalță pe
sine, înalță omenirea întreagă. Orice om care face un păcat
lovește nu numai în el, nu în demnitatea lui Dumnezeu, ci

**DESPRE TAINA MUCENICILOR
DIN ÎNCHISORILE COMUNISTE
„NICIO FRICĂ SĂ NU FIE MAI MARE
DECÂT FRICA DE DUMNEZEU!”**

Doamna Aspazia, care este punctul dvs. de vedere referitor la promulgarea așa-zisei legi antilegionare, prin care practic este interzisă promovarea personalităților ce au simpatizat sau aderat la Mișcarea Legionară?

Punctul meu de vedere este următorul: din capul locului noi am ales acele două fericiri mari, de care ne-am atașat și am și demonstrat că nu numai am proclamat lucrul acesta, ci l-am și acoperit cu trăirea noastră. Aceasta este taina mucenicilor din închisori. De aceasta s-au sfințit, pentru că au ales cele două fericiri: «Fericii cei prizonieri pentru dreptate...» și «Fericii veți fi când vă vor ocări și vă vor prizoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine. Bucurați-vă și vă veseliți căci plata voastră multă este în ceruri». Deci Dumnezeu ne mai dă încă o dată ocazia să mai agonisim plată. Cred că ne va da puterea să-i și suportăm pentru că ura lor este crâncenă și este abjectă. S-a văzut ce pot să facă ei din ură, ce legi dau: legi împotriva propriilor legi. Ei încalcă cu legea aceasta, drepturile omului. Încalcă propriul proces al omenirii pe care l-au făcut la Nürenberg. Acolo au spus că legionarii n-au avut nimic de-a face cu nazismul și cu fascismul. Acum ne fac naziști și fasciști. Dumnezeu nu face așa. El este primul care respectă legile creațiunii.